

Portret choreograficzny Pauliny Wycichowskiej – Centralna Scena Tańca w Warszawie

Posted on 17/05/2022 by Justyna

12 maja swój portret choreograficzny na deskach Mazowieckiego Instytutu Kultury namalowała Paulina Wycichowska – choreografka, tancerka, pedagog tańca.

Centralna Scena Tańca to projekt, który prezentuje współczesnych polskich choreografów i tancerzy w kameralny i niewymuszony sposób, dając możliwość bliskiego obcowania ze sztuką tańca, jej twórcami i badaczami. W ubiegłym tygodniu w ramach cyklu *Portret choreograficzny* o sobie i swojej pracy opowiadała wybitna polska choreografka i tancerka, Paulina Wycichowska.

„[...] Zachwyty i frustracja. Zakochanie w tańczących osobach. Nie-do-powstrzymania tworzenie lub całkowite zamrożenie. Chodzenie w kółko, kroki do tyłu, bieg do przodu, obroty, obroty, skok na wielowymiarową karuzelę. I ten moment, gdy się zaczyna... i nigdy nie kończy.” – tak pisze o tańcu i choreografii w zaproszeniu na spotkanie. I rzeczywiście – owa miłość do tańca we wszelkich jego formach i przejawach to coś, co przenika całą prezentowaną twórczość artystki i wydaje się przepętniać ją samą. Wieczór zaczyna ustawiając na scenie szachy, wykonuje kilka płynnych, miękkich ruchów, potrąca drewniane figury, schodzi do parteru i po chwili leży z głową pomiędzy przewracanymi pionkami. Choreografia pasjonowała ją od dziecka – ustawiała szachowe figury, drobne przedmioty i narzekała, że nie mogą się ruszać, że trzeba je przestawiać. Ożywić świat nieożywiony, poruszyć go...

Wycichowska nie tańczy dla nas spektaklu – opowiada o wybranych choreografiach i tylko kilkakrotnie, podczas projekcji, dołącza na tle wyświetlanej akcji w pierwszym planie. Stwarza to wrażenie tanecznego komentarza do skończonych już, gotowych, przedstawień jednocześnie dodając nowy kontekst, inną perspektywę, łączy czas spektaklu i czas spotkania autorskiego w jedną spójną całość. Fragmenty nagrań łączy powracający przez lata temat granicy (*The Other Side, Stop Non Stop, In the Process of Being*), feminizm (*Czas Ewy, Sybillewo*), fascynacja sztukami wizualnymi i malarstwem (*Architektura światła*), a także zamiłowanie do scenicznych eksperymentów (*Ekphrasis*). Choreografka opowiada także o kulisach swojej pracy dla Polskiego Teatru Tańca przy spektaklach *Wiosna Effatha, Alexanderplatz, of(F) love, XY Road* czy *Desert*.

Przez wszystkie projekty artystyczne, w których miała okazję tworzyć przebija niepoohamowana fascynacja ruchem oraz zamiłowanie do łączenia sztuk, w których taniec, obraz, dźwięk, muzyka stanowią niezwykłą fuzję wzajemnie dopełniających się i grających ze sobą elementów.

Dziękuję Paulinie Wycichowskiej za ciekawy i bardzo intymny wieczór autorski.

Data wydarzenia: 12.05.2022 g. 19:00